
V spomin: Bojan Porenta (13. 2. 1963 – 2. 11. 2017)

Povsem nepričakovano nas je zjutraj, 2. novembra 2017, zapustil dolgoletni član Slovenskega entomološkega društva Štefana Michielija v Ljubljani, doma iz Zgornjih Bitenj pri Kranju. Dobra dva tedna pred tem se je še veselil življenja, potem pa mu je voda zapolnila prsno votlino in končna diagnoza je bil rak. Medtem nas je nekatere še poklical in bil optimističen, da bo okreval, nakar nas je nepričakovano presenetila novica o njegovi smrti.

Bojan se je rodil v Kranju. Imel je še sestro in polbrata. Odraščal je v družinski hiši v Zgornjih Bitnjah. Osnovno šolo je zaključil v Stražišču. Po osnovni šoli je obiskoval poklicno gumarsko šolo v Kranju, zatem je opravil še prakso v Icosu v Kranju. Bojan ni bil poročen, je pa živel v dveh daljših partnerskih zvezah, najprej z Barbaro, nazadnje pa še z Majdo.

Po šoli se je zaposlil v Savi, kjer so izdelovali gume. Po prevzemu Save je kot kontrolor kakovosti gum nadaljeval delo v Goodyear Dunlop Savi Tires v Stražišču pri Kranju. Tukaj je delal vse do invalidske upokojitve, saj si je pri jesenskem nočnem lovu leta 2006 na Črnem kalu zlomil gleženj, ki so mu ga po okrevanju zatrdili in je zato težje hodil. Takrat je na Črnem kalu iskal vrsto *Colostygia sericeata*. Bil je vztrajen in tudi na tem nočnem opazovanju je bil sam. Po nesreči se je z močno voljo priplazil do glavne ceste, kjer so ga pozno ponoči pobrali njegovi bližnji. Po zlomu gležnja je dolgo časa okreval in od takrat se je z metulji ukvarjal precej manj kot prej. Takrat so ga začeli zanimati tudi drugi projekti, kot so bili svetlobni šotori za popise metuljev, ureditev hiše in okolice ter občasno še krešiči.

Bojana so že od malih nog navduševali metulji. Ko so bili v okolici Bitenj in Stražišča še bogato cvetoči travniki, jih je občudoval med sprehodi in začel zbirati metulje v družbi nekaterih kranjskih kolegov, kot so bili Zlatko Pflaum, Milan Sukič, Ivan Jugovic in Tone Kodran. Poleg občudovanja vzorcev na krilih, razširjenosti vrst, ga je podrobno zanimala še ekologija vrst in mnoge je tudi gojil. Že mlad je zasnoval zbirko metuljev, ki jo je ves čas dopolnjeval. Pri razpenjanju in urejanju zbirke je bil natančen in skrben. Za zbirko si je sam izdeloval vitrine – entomološke škatle, kjer je hranil metulje. Bojan je kot strojnik bil več več veščin, s katerimi je razvil razne izboljšave na področjih, ki se jim je navdušeno posvečal.

Bil je poznan po svoji inovatorski žilici. Vsako stvar, ki se je lotil, je prej dobro proučil in se ji posvetil z vso vnamo. Tako se je lotil tudi izdelave piramidastih šotorov za nočne popise metuljev. Še ko sva družno hodila na nočne popise metuljev na Kras in na Jezersko, sva se veliko pogovarjala, kako naj bodo zasnovani, da bo v samem stojažu vsa elektronika in sijalke. In po dobrem letu je Bojan prišel na plano z neverjetno zasnovano stojalo, ki je vsebovalo vse to in še čudo finomehanike je bilo hkrati, nastavljivo in zložljivo, z zaščito za nošenje. Nad zasnovano smo bili vsi uporabniki navdušeni in v Sloveniji nas večina uporablja njegove šotore. Sloves o njih je šel tudi čez naše meje in mnoga so v uporabi tudi izven Slovenije.

Kot metuljar je največ obiskoval terene v okolici Kranja, kot so Puškarna pri Kranju, Sv. Jošt nad Kranjem, širša okolica Kranja z zaledjem Jelovice, Kokrice, Zgornje Jezersko, najbolj pa je bil navdušen nad Primorjem, kamor sva precejkrat

Sl. 1. Bojan Porenta, navdušen nad fotografiranjem metuljev ob svoji zložljivi piramidi, ki jo je razvil za nočne popise. Kraški rob, Movraž, 27. 9. 2006.

zahajala skupaj. Tukaj je največ zahajal na Kraški rob, Nanos, Podgorski kras in na obalo. Njegova velika želja je bil tudi entomološki obisk Makedonije, a mu je poškodba gležnja in dolgotrajno okrevanje potem preusmerilo misli na druge vsebine.

Bojan je bil dolga leta stalni član Slovenskega entomološkega društva Štefana Michielija. Bil je na številnih društvenih druženjih s predavanji in določevalnimi večeri. O metuljih je z leti nabral veliko znanja, ki ga je z veseljem delil z drugimi. O njih je lahko vneto razlagal ure in ure, saj je imel veliko terenskih izkušenj, o katerih pa žal ni pisal. Kot zadnji v Sloveniji je ujel pri nas že preminulo vrsto *Colias myrmidone*, v Puškarni pri Kranju.

V zadnjih letih si je, po smrti mame, s prijateljico Majdo v Zgornjih Bitnjah uredil prijetno domovanje, se ravno ustalil in umiril, da bi užival svojo ustvarjalno žilico v zrelejših letih. Zadnji dve leti je delal še kot varnostnik na eni od kranjskih šol preko

Sl. 2. Jure Rekelj z ženo Majo in Bojan Porenta na Mangartu, 28. 5. 2005, na prvem alpskem popisu sezone, ko smo iskali vrsto *Lycia alpina*.

javnih del. Potem mu je bolezen povsem nenadejano prekrizala njegove številne načrte.

Od Bojana smo se kolegi metuljarji iz Kranja poslovili na pokopališču v Žabnici pri Kranju 7. novembra 2017.

Zahvala

Za pomoč pri pripravi prispevka se iskreno zahvaljujem Bojanovi partnerki Majdi, Milanu Sukiču, Tonetu Kodranu in Juretu Reklju.

Stanislav Gomboc
Šiškovsko naselje 19, 4000 Kranj, Slovenija, stanislav.gomboc@siol.net